

[Svend Jørgensen.]

ved Bidraget til Moderens Underhold en Maaned før og 2 Maaneder efter Fødselen. Jeg ved nok, at disse Bidrag er pristalsregulerede, og det er maaske Aarsagen til, at man ikke har rørt ved dem, men de er heller ikke for store i Øjeblikket.

Det undrer mig egentlig ogsaa, at man nedsætter Forhøjelsen af Bidraget til Børn under 2 Aar fra 25 pCt. til 10 pCt., selv om den forhøjede Mælkehjælp og Smørrabatkortene og Tekstilarbatkortene bøder en lille Smule derpaa.

Mit Parti kan tiltræde, at man har forladt Princippet om at fastsætte Normalbidraget efter den gennemsnitlige Plejeløn og i Stedet for gaar over til det Princip, at det fulde Normalbidrag, det vil altsaa sige Faderens og Moderens tilsammen, skal kunne dække Udgiften ved Barnets Ophold i Hjemmet. Heller ikke Fordelingen af Bidragene mellem Faderen og Moderen, efter Forholdet tre Femtedele og to Femtedele, har vi noget at indvende imod.

Endelig skal jeg tilføje, at mit Parti med stor Tilfredshed ser, at Normalbidragene gøres ens for Børn i og uden for Ægteskab, og at der fremtidig udbetales fuldt Bidrag, altsaa Summen af Faderens og Moderens Bidrag, 840 Kr. i København, 744 Kr. i Købstæderne og 624 Kr. i Landkommunerne, til alle forældreløse Børn og ikke som nu kun til afdøde Enkers eller Enkemænds efterladte Børn. Vi kan altsaa tiltræde Lovforslaget i samtlige dets Hovedprincipper, det vil sige Bestemmelserne om Bidragets Størrelse og dets Graduering mellem Kommunergrupperne I, II og III, Grundlaget for dets Fastsættelse, Indtægtsgrænserne for den forskudsvis Udbetaling, Ligestilling af Børn i og uden for Ægteskab og fremtidigt fuldt Bidrag ogsaa til de forældreløse Børn. Den højtærede Minister fortjener Tak for sit Initiativ; paa visse Omraader har han været endda særdeles maadeholden.

Jeg skal derefter fremsætte nogle ganske faa Bemærkninger om nogle af Lovforslagets mange Enkeltheder. Jeg havde Lyst til at fremkomme med flere, men dels er Tiden ikke til det, og dels egner de sig naturligvis bedre til Forhandling i det Udvalg, som jeg forstaar skal nedsættes om Lovforslaget.

Den højtærede Minister skal have min og mange andre Kommunalfolks Tak, fordi det nu foreslaas at lade Bestemmelserne om Efterbetaling bortfalde. Disse Efterreguleringer kræver et betydeligt og meget tidspildende Merarbejde for Kommunerne, og de betyder i Realiteten kun nogle faa Kro-

ner for den bidragsberettigede. Derfor har Forslaget paa dette Punkt i hvert Fald min fulde Tilslutning. Men saa hører Enigheden ogsaa op. Jeg er noget betænkelig ved Bestemmelserne om, at en Enke, der indgaar nyt Ægteskab, fortsat skal kunne faa Enkebørnsbidrag udbetalt, og helt urimeligt bliver det, naar man nu ogsaa vil aabne Adgang for en Enkemand, som indgaar nyt Ægteskab, til fortsat at faa Bidrag udbetalt. Jeg ser nok, at man i saa Henseende overlader til Kommunalbestyrelsen, om den vil godkende det eller ikke. Maa jeg i øvrigt i denne Forbindelse gøre opmærksom paa en kedelig Trykfejl i den ellers saa klare Betænkning. I 5te Stykke i. f. i Bemærkningerne til § 219 staar, at ogsaa det Bidrag, der kan ydes til en Enkemand, altsaa naar han gifter sig paa ny, „fastsættes til $\frac{3}{5}$ af det fulde Normalbidrag”. Det skal da vel formodentlig — det fremgaar da ogsaa af selve Lovforslaget — være $\frac{2}{5}$. Det kan nemlig misforstaas, fordi Enkemænd hidtil, hvis de overhovedet har faaet Bidrag, har modtaget Bidrag af samme Størrelse som Enker. Jeg vil altsaa foretrække, at man med Hensyn til denne Paragraf bliver ved de gældende Bestemmelser, hvorefter Retten til Enkebørnsbidrag bortfalder, hvis nyt Ægteskab indgaaes, men ganske vist genindtræder, saafremt det nye Ægteskab opløses. Det er muligt, at vi skal forhandle nærmere om dette Spørgsmaal i Udvalget. Det er ogsaa muligt, at en Graduering af Beløbet kunde være en Udvej.

Saa er der til Slut i Lovforslaget en Bestemmelse, som den højtærede Minister maa undskylde, at vi ikke kan tiltræde. Det er Forslaget om, at Kommunerne fremtidig skal bære en Del af Udgifterne til forskudsvis Udbetaling af Underholdsbidrag til Børn i og uden for Ægteskab. Jeg har nærmere undersøgt, hvad det vil betyde. Statens Nettoudgift ved Udbetaling af Bidrag var i 1945—46 — det er det sidste Aar, der foreligger Opgørelse for — til Børn uden for Ægteskab 5,8 Mill. Kr. og til Børn i Ægteskab 6,1 Mill. Kr., altsaa i alt 11,9 Mill. Kr. Nu anslaas denne Nettoudgift — og det er sikkert ikke for højt ansat — at ville stige med 8,5 Mill. Kr. aarligt, saaledes at den samlede Udgift altsaa bliver ca. 20 Mill. Kr. aarlig. Den højtærede Minister foreslaar nu, at Kommunerne fremtidig gennem det mellemkommunale Refusionsforbund skal bære en Fjerdedel af disse Udgifter. Det begrunder han bl. a. med, at Kommunerne i Forvejen maa bære en Del af Udgifterne til Enkebørnsbidrag, og at det er ønskeligt, at alle Børnebidragene kommer ind under